

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiarum pro misericordissima Latronis ad Christi dexteram
pendentis conseruatione, & ignominiosa furibundaq[ue] Christi vestium
partitione. Cap. XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

aut ad inimicorum meorum suggestionem, hanc meam conuersionem & uocationem dimittam, rursusque occupationibus me secularibus implicem, aut peccata olim commissa iam denuo reiterem: sed indissolubili semper charitate tibi adherendo, merear in passione tibi nunc conformari, & tuis electis fidelioribus in futuro associari, Amen.

Actio gratiarum pro misericordissima Latronis ad Christi dextram pendentis conseruatione, & ignominiosa subuersione, Christi uestium partitione.

CAPVT XVI.

Rector, salus, & spes vnica animæ meæ Christe Iesu pijsime: quàm immensa & superfluentissima atque inexhaustibilis est misericordia, bonitas & charitas tua, quam nunc non modo ostendisti, uerùm etiam præstitisti exuberantissimè, & quidem inimicis tuis etiam crudelissimis. Siquidem cum à perfidis ac sceleratissimis Iudæis, ab eorumque ministris atque à licitoribus proborum, blasphemiarum, nec non exprobrationum iaculis, uirulenta obstinataque ex malitia ac liuore, feruidè, impudenterque nimis impetereris, dolorosè quoque in intimis tuis fauciareris: quando etiamnum post hæc tecum qui crucifixi fuere latrones, ad irrogandas itidem tibi contumelias & blasphemias sese erigerent, tibi, præstita alijs beneficia impropere aggredierentur: ex tunc illic, cum plurimum necessarius, tum heu non mediocriter contemptus, ab eis tibi & celesti tuo Patri exprobratus, erupit, seseque largissimè diffudit fons inexhaustæ pietatis atque tui diuini amoris, se Diuinæ iustitiæ ac Patris iræ obijciens, quam iusto Dei iudicio pessimi meruerant blasphemari, ut clamore ualido ex eximia charitate eorum ardentissima multis cum amarissimis lachrymis pro hostibus tuis uniuersis Patrem deprecareris, dicens: *Pater dimitte illis: Non enim sciunt quid faciunt, miserebaris cordialiter bone Iesu tuæ furiosæ gentis cæcitatem, & licet tanta eorum esset malitia, ut excusationem non admitteret, nihilò minùs, quantum potuisti, feruentissima oratione tua, eos apud Patrem excusasti, quod nobis antea docendo tradidisti opere simul adimplens, ut amemus uidelicet inimicos nostros, & oremus pro illis qui nos persequuntur, sicuti quoque de te Propheta prædixerat dicens: Pro eo ut me diligerent detrahebant mihi: ego autem orabam.*

Luc. 23.

Matth. 5.
Lucæ 6.
Psal. 108.Sap. 1.
Ezech. 18.

1. Tim. 2.

Quam hinc modo liquido relucet, ô dulcis & amantissime Domine Iesu, immensa tua erga nos & incõprehensibilis bonitas & dilectio, quod nõ læteris in perditione morientium, neque uelis mortem peccatoris, sed ut conuertatur & uiuat, qui omnes vis saluos nos fieri & neminem perire: cum tantis angustijs, tot innumeris doloribus correptus, tot blasphemijs & contumelijs affectus, adhuc uoce lugubri dolorum tuorum quasi factus immemor, pro hostibus Patrem exorares, quando alij ob pænarum uehementiam etiam sibi charissimos quosque amicos facile obliuioni tradant, nec possint uel pro seipsis orare, ita in doloribus absorpti.

Hanc tuam patientiam & benignitatem, is qui ad dextram tibi pependit latronum, ut uidit, quod scilicet Patrem pro illis, etiam qui tot in te probra conijcerent, tam diris quoque affecerat cruciatibus, tam amicabiliter deprecareris, prorsus immutatus est, & coepit eum dolor ac poenitentia scelerum suorum uehemens,

id

in tantum etiam subito Diuino inflammatus est & corroboratus amore, vt minimè vereretur coram furenti populo, cætuq; principum sacerdotum, aduersus te ceu rabidos canes vociferantibus, citra pudorem confiteri te, verum DEI filium, & Dominum totius vniuersi; nec pertimuit ministros deniq; omnes cum varijs illic tormentorum armorumq; generibus astantes: sed in conspectu illorum omnium animo omnino imperterrito, mali nil te egisse, atq; ita iniuria, præter æquum & bonū te ab eis crucifixum confitebatur, verbis castigans adhæc socium suum in blasphemijs perseverantem, teq; tam veraciter, quàm pie apud eum excusauit, dicens: *Neg, tutimes Deum, quod in eadem damnatione es? Et nos quidem iustè. Nam digna factis recipimus. Hic verò mi' mali gessit. Et conuersus ad te bone Iesu, dicebat. Domine memento mei* Luc. 23. *dum veneris in regnum tuum.*

Vnde obsecro clementissime Iesu latroni huic tam cita correctio? Qui dudum latro fuit infidelis, vt alter nunc confessor est Dei omnipotentis: quiq; paulò ante blasphemus erat, nunc laudator est & prædicator, discernens bonum à malo, & peccatorem reprehendens atq; te excusans innocentem. O bone IESV, hæc repentina mutatio est dextræ tuæ, ad quam ille pendebat. Hæc intus tetigit eum, & è vestigio mutauit in virum alterum. Declarasti hic Domine, cum immensam tuam bonitatem eum oculis misericordiæ tuæ tam benigne respiciendo, tum diuinam tuam potentiam tam cito de lapide suscitando filium Abrahæ. Hunc subitum irradiantemq; fidei splendorem non aliunde vtq; suscepit, quam ex proximo sibi lumine in crucis candelabro posito. (Ex te inquam bone Iesu, qui es lux hominum, verumq; lumen hominem venientem in hunc mundum illuminans) quod hic in tenebris lucens omnem erroris noctem profligauit, & gratiæ diuinæq; amoris radijs eum illustrauit. Quomodo alioquin & in morte quidem confiteretur Dominum cæli, & DEVM verum, à quo nullum signorum (vt tui Apostoli discipuliq; omnes conspexerunt, & tamen cuncti in fugâ conuersi te deseruerunt, vnusq; eorum vnus ancillæ voce perterritus ter te negauit) aut eximiorum miraculorum vidit vnquâ? quem etiam coram videbat miserijs, penuria & cruciatibus plenum, ex humana fragilitate morientem: quæ omnia signa sunt Deo ac vniuersorum Domino prorsus contraria. Quomodo etiam tam efficaciter, humiliterq; se ad te pie Iesu conuertisset, totumq; quod ei supererat, liberum putâ cor & linguam (cum clavis immobiliter cruci fuerit affixus) in laudem tuam expandisset, ita vt iuxta scripturam, Rom. 10. corde crederet ad iustitiam, & ore te confiteretur ad salutem, nisi quod bonitati tuæ ita placuit facere, eiq; ex recentibus tuis vulneribus gratiam & dona tua infundere?

O amantissime Domine benedicta itaq; sit, & in æternum glorificata pijsissima ac immensa bonitas, infinita prorsus & inscrutabilis misericordia tua, qua tam largissima gratiæ tuæ sinum aperuisti illi, non modo latroni, ac etiam omni verè penitenti, qui toto ad te DEVM se corde conuerterit, tibiq; pia cum fiducia innisus fuerit, præstans modo, & re ipsa hic implens, quod olim per Prophetam tuum promiseras, dicens: *Quacumq; hora peccator ingemuerit pro peccatis suis, iniquitatum eius non recordabor amplius.* Non enim opulentissimè & perfectissimè DEVS operum nostrorū indiges: sed cor desideras ad te conuersum humile ac resignatum, quale in hoc ipso latrone reperisti. Vnde non multos ei imposuisti seueræ poenitiæ annos, aut purgatorij poenas pro peccatorum expiatione, satisfactione ve, sed tanquam iam peni-

Luc. 21.

tus te male factorum eius cepisset obliuio (quæ licet in eo admodum numerosa erant, misericorditer tamen verè poenitenti cuncta ignouisti) nec quicquam in eo præter virtutes spectares, ita ad eum dixisti: *Hodie mecum eris in paradiso*, multo plus ei conferens, quam ille petere ausus erat: quia pro parua sui memoria duntaxat precatus est, penitus se in diuinam tuam resignans voluntatem, totumq; tibi se offerens, quicquid etiam demum agere secum velis.

At ô damnanda nequam latronis duritia, quem nec socij fraterna correptio, nec ingens patientia & benignitas tua, nec tanti amoris & clementiæ exhibitio emollire, aut conuertere potuerunt. Cernebat quidem ex te fluere oleum misericordiæ & gratiæ, plus dare quam peteretur, & superior obstinatioq; fuit, quam vt petere vellet. Videbat dari vitam, cælorum regnum distribui: nec animum adhibere voluit, vt desideraret. Itaq; nec erit ei, & quidem in omne æuum.

Ioan. 19.
Psal. 31.

Interim vilissimi impijssimiq; carnifices, qui in crucem te adegerant, vestes tuas satis abiectas & simplices, in prædam rapiunt, inter se eas partiuntur, singulis singulas tribuentes partes. In tunicam autem inconsutilem ne diuideretur, sortem miserunt. Non autem ob hoc id solum faciebant vilissimi scurræ, quod aded essent indigi, inopes atq; viles: sed ironicè quoq; per Iudæorum instructionem id faciebant, tibi illudere volentes, & quasi iactantes nobilem se prædam obtinuisse, vestes puta tuas regias, vnde omnes fieri diuites possint, diuidi oportere: atq; idcirco inter se diuidunt, ipsi hoc factò tuam tibi paupertatem exprobrantes.

Pro vera contritione, peccatorumq; remissione, & secura morte, Precatio. XVI.

Luc. 23.

O Benignissime & clementissime Iesu, adoro, laudo, & benedicò te pro pietatis tuæ magnitudine & Diuini amoris exuberantia, quam latroni à dextris tibi pendenti, verè poenitenti & misericordiam tuam vltima voce sua abs te postulanti, non minus dulciter, atq; promptè exhibuisti eidem, supra id etiam quod petierat, promittens. Hoc est non solum illius pollicitus es te habiturum memoriã, verum etiam peccatis dimisisi: *Hodie*, inquit, *eris mecum in paradiso*, ô dulcissime Iesu qui omnes poenitentes hoc verbo quàm suauissime refecisti, & nos miseros ad spem piè erexisti: obsecro te per amarissimam passionem & innocentissimã mortem tuam, respice super me eisdem pijsimis oculis misericordiæ tuæ, quibus hunc latronem in crucis ara respexisti: frange duritiam cordis mei, & sanctæ compunctionis, dolorosæ contritionis gratiam citius nunc, & præcipuè in mortis hora infunde, vt poenitiæ & amoris lachrymæ in vnione omnium lachrymarum & guttarum pretiosi sanguinis tui in me abluant, quicquid contra te sponte vnquã, aut negligenter deliqui, vltab omnibus maculis peccatorum & negligentiarum in fonte immensæ misericordiæ, & in passionis tuæ meritis in fine dierum plenè expurgatus, anima mea per superabundantè & infinitam bonitatè tuam tibi perfectè reconciliata, per gratiam tuam adoptata, tuis meritis atq; virtutibus ornata, charitate perfectissima inflammata, tibiq; vnita, & secundum omne beneplacitum tuum tibi accepta, libera atq; secura de manibus non modo omnium inimicorum suorum, verum ab omni etiam pœna ignis purgatorij alia, immediatè emigret ad te dulcissimum redemptorem suum, benedictura tibi cum electis tuis omnibus, sine fine per æterna secula, Amen.

Actio gratiarum pro inestimabili dolore atq; angustia, quæ ex sua dulcissima matris presentia Christus in cruce habuit: pro eius cõmendatione discipulo Ioanni, & huius vicissim illi.

CAPVT